

ду, подхожу, иду, приличествую: Како прилегвѣтъ царна муниста — на бѣло гарло, Такъ прилегвѣме единъ за други. — Бисеръ прилегвѣтъ на бѣло гарло Царна муниста на калугери, Не прилегаме Царнѣ Арапнѣ еденъ за други. *М. 249.* Доста девойка, Доста бѣше како мене, — прилегать за мене (*мнѣ подстатъ*). *ib. 492. ср. М. 302.* Оти моме малко моме! Не прилегашъ за каурка (*не идетъ, не слѣдъ тебѣ бытъ яуркой*), Тукъ прилегашъ за кадина, На диванъ горе да седишъ, И бурунджукъ да си предишъ. *М. 403.* Ти прилегашъ кралца да ни бидишъ (*подобаетъ тебѣ бытъ нашей королевой*). — Да уготвѣтъ господска вечера Да прилегать како за кралѣ'и. *М. 127.* Сае люлька си прилега на моета керка — Валкана девойка; Кога се на нее люле, сите да се чудетъ, Какъ си ми е дюнягузеллийка. *Ва. 78.* Това орало приляга (*подится*) много за прѣдпримачи, които да мислятъ отъ неговата работа да печелятъ, т. е. да работятъ само чуждо. *Л. Д. 1875 р. 82.* Прилѣгне Приляга ми безл. 1) подобаетъ, слѣдуетъ: Бѣва ли и прилѣга ли Жива мома да дигнемъ? *Д. 13, 42—43. ср. Пк. 128.* 2) придетъ, приходится, удастъ, удастся: Плавающѣ гледать въ което имъ прилегне пристаниште да прибѣгнать. *Пс. 9—10 р. 16.* Нашитѣ земеделци прислѣдвать желвѣтъ както имъ прилѣгне по много — само да ги довършатъ. *Л. Д. 1876 р. 58.* Книже нише кралъ Маттея на Петъръ-баба: Люби, люби, Петре — Бане дур' ти прилѣга. *Ч. 342.* Такъвъ голтакъ, аке му прилѣгнѣше и му ся паднѣше, присвоилъ бы нѣчто отъ парыты на она момѣкъ. *Л. Д. 1873 р. 182.*

Прилежаніе с. с. **Прилѣжь** с. м. усердіе, прилежаніе: Тогава си караше работата съ голѣмъ прилѣжь. *Р. А. 24.*

Прилѣпенъ пр. привязчивый: Нютонъ былъ много вротѣтъ, прилѣпенъ съ всички, праведенъ въ всичко. *Л. Д. 1870 р. 160.* Приучѣте дѣца-та си да бѣдятъ прилѣпни, сладкодумы и милы. *Л. Д. 1872 р. 153.*

Прилѣпъ с. м. летучая мышь: Трьси го, като прилепъ кандило. *Ч. 232.* Нѣкои отъ тѣхъ животны имали и доста дългы крыла, като прилѣп-ти. *Л. Д. 1872 р. 132.*

Прилепъ имя собств. города. *Ч. 287.*

Прилѣпѣ ил. св. **Прилѣпѣвамъ** **Прилѣпѣвамъ** ил. дл. 1) сожму, сжимаю; прижимаю: Уста май голѣмичкъ; устны прилѣпѣны. *Ч. 58.* Прилѣпѣваше жунытъ си на уста-та му. *Р. А. 163.* 2) приставлю,—аю: Може да му ся прилѣпѣять и пѣвицы-ты задѣ уши-ты. *Л. Д. 1871 р. 138.* 3) въ сред. знач. прильну, льну; пристану,—аю: Учени Българи прилѣпѣвали сж' при Гърцы, и сж' списвали за Гърцы и на гърцкѣй языкъ. *Гн. 176.* Свѣщенникѣтъ, само подушатъ отъ дѣще са зададе нѣкой книгопродавецъ, зографинъ или куюмджия, тѣ прилѣпѣвать